

[Fiskeriministeren.]

denne sag op, idet man syntes, den krævede en løsning. Jeg afviste „forbindelsen“, og jeg gjorde det ud fra den kendsgerning, at fiskeriet er et færøsk særanliggende. Der er imidlertid senere sket det, at jeg fra lagmanden har fået et brev om spørgsmålet, og derefter har der været ført nogle forhandlinger, sidst med lagmanden selv, om at finde frem til en løsning, som kunne være tilfredsstillende for alle parter. Efter denne sidste forhandling har jeg fået et brev fra lagmanden, hvori det hedder — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til at citere —:

„... jeg takker for den behagelige samtale i morges i fiskeriministeriet, hvorunder vi også drøftede den fra visse fiskerikredse fremsatte kritik mod det færøske landsstyre for at lægge danske erhvervs-kredse hindringer i vejen, når disse ønsker at benytte færøske havne som basis for omladning af fangster o. lign.

Jeg må sige, vi forstår på Færøerne slet ikke disse voldsomme angreb, idet forholdet jo dog ganske naturligt må være, at de, der ønsker at benytte færøske havne til omladning, også må underkaste sig de af lagtinget fastsatte bestemmelser. Disse bestemmelser går alene ud på, at man fra færøsk side ønsker en fornudden kontrol med den vare, der omlades og eksporteres. Denne kontrol udøves af vort vragervæsen, og der betales herfor en ganske minimal afgift (jeg beklager ikke at være i stand til nøjagtigt at sige, hvor stor denne afgift er, men det er kun et ubetydeligt beløb).

Ud over dette lægges der ingen hindringer i vejen, og enhver vil kunne afhænde sin fangst, som han selv ønsker det, men det er givet, at det færøske landsstyre må gøres bekendt med den pris, der er opnået på partiet, af hensyn til mulig dumping.

Jeg kan slet ikke forstå, at det skal være ubilligt, at vi kræver ret til vragning; det er efter min opfattelse nøjagtig den samme behandling, der gives færøske fiskere og eksportører, der lander fisk i det egentlige Danmark. Disse er undergivet den danske fiskerikontrols bestemmelser, og mig bekendt har der aldrig

været fremsat anke herover fra færøsk side.“

Så vidt jeg kan skønne, er dette brev tilfredsstillende, og jeg håber, at en tilfredsstillende løsning for alle parter heretter bliver resultatet.

Til slut anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 100 stemmer mod 20.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om en særlig ydelse til folke- og invalidepensionister, kronisk syge og enlige mødre [af Ragnhild Andersen m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1605, fremsættelsen i tidenden sp. 3422).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Socialministeren (Bomholt): Det af de ærede medlemmer fru Ragnhild Andersen m. fl. fremsatte lovforslag om en særlig ydelse til folke- og invalidepensionister, kronisk syge og enlige mødre går ud på udbetaling af et beløb på 45 kr. til ægtepar og enlige. Lovforslaget svarer til en lov om en særlig ydelse til de nævnte grupper af personer, som er gennemført sidste år som følge af de særlig høje brændselspriser.

Jeg skal dog henlede opmærksomheden på, at der ikke længere er den samme begrundelse for en sådan lovgivning, idet der jo er sket det, at folkepensionsordningen er trådt i kraft fra 1. april 1957. Ved beregningen af de nye grundbeløb for folke- og invalidepension blev en række tillæg til aldersrenten og invaliderenten indregnet i pensionernes grundbeløb, og dette var også tilfældet med det ordinære brændselstillæg, der blev indregnet med et beløb på 258 kr. årligt. Som følge af pristalsreguleringen af pensionerne er disse siden da forhøjet med 5 pct. af grundbeløbet, hvilket svarer